

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

De Iulii III. obitu, & de Marcelli II. in Ignatium nostrosq[ue] beneuolentia.
Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

unctam æquè moderatè ac fortiter agere. ipse interea ad Pontificem adit supplex, Archiepiscopi factum exponit, summi tribunalis opem & auctoritatem implorat, sine vlla tamen grauior querimonia vel exaggeratione verborum. Ac nostri quoque in Hispania ex Ignatii præcepto rem ad consilium deferunt, Pontificia diplomata & iura Societatis legitima ostendunt, oblatum sibi aditum ad proximos adiuuandos exposulant. Quæ nulla ipsorum culpa ab Archiepiscopo acta esse constaret, eundem denique exitum habuit res, vt & Regii consilii decreto, & Pontificis obiurgatione, Archiepiscopus edicta sua reuocare, nostrosque omni molestia atque ignominia liberare coactus sit. Quæ res lætitiâ bonis omnibus attulit eo maiorem, quo magis de nostra existimatione ac fama solliciti fuerant. Atque haud multo post, Archiepiscopo vita functo, nostri à Toletana ciuitate benignè inuitati & in iis ipsis ædibus publicè collocati sunt, quas idem Archiepiscopus paulo ante clericis quibusdam edificauerat, vt ab iis qui diuinam providentiam ex rerum humanarum eventis obseruant, non sine causa animaduersum fuerit, omnes tamen Præsulis in Societatem impetus & conatus eò denique recedisse, vt cum maxime nostros, opinionis errore deceptus, ex vniuersa Hispania pullos cuperet, tunc ipse in sua Toletana metropolitani domum illis exstrueret ornaretque. Eiusmodi fuit igitur Hispaniensis illius procellæ transitus. Ac pari felicitate in aliis quoque prouincijs coorta in nos tempestates, Ignatii lenitate prudentique, sedata sunt: ac Dei beneficio vbiq; ferè Societas maiora dies incrementa capiebat.

DE IULII III. OBITVS, ET DE MARCELLI
II. IN IGNATIUM NOSTROS QVÆ BENEUOLENTIA.

CAPVT XXII.

INTER hæc Iulius anno Pontificatus quinto demoritur; cui Marcellus Cerninus Politianus ingenti bonorum omnium gaudio susceptus est. quidquid enim erat spei de publicis rebus, id pænè totum eius Pontificatus annis vulgò desponderant. Ad hunc Ignatius pro veteri familiaritate cum adorandi & gratulandi causa venisset; arctè amplexatus hominem Pontifex, & suauissimè exosculatus, multa cum eo inambulans de fidei Christianæ propagatione deq; restituenda Ecclesiastica disciplina

ferio

serio contulit: atq; ob id ipsum nonnullos ab eo petiit viros, quos haberet apud se consilii causa. Cæterum in primis dilexit Iacobum Lainem & Martinum Olaium, quorum videlicet vtriusque virtutem ac sapientiam optimè nouerat. nam de Francisco Xauerio, cuius fama rebusque gestis valde permouebatur, iã antè exorauerat, vt illum omnino Romã ex India reuocaret: quòd tanti viri videndi ruendique in eius amplexum miro quodam desiderio teneretur; quin etiam nostros, quorquor ea tempestate Romæ versabantur, ad se in palatium adduci iusserat: quòd hæc copias recensere, & singulos coràm quasi bonus Imperator milites veller inspicere. denique multis de nostra Societate verbis vtro ceteroque habitis: Tu bellatores, inquit Pontifex, confice, nos vtemur. Cùm ab eo congressu aliisque deinde colloquiis lætus admodum discessisset Ignatius, & optima spe Societatem impleisset, breui ea læticia cunctis euauit. siquidem Marcellus altero & vicesimo die quàm Pontifex declaratus fuerat, febris extinctus, ingenti omnium lætæ Christianam rempublicam orbam ac debilitatam reliquit.

IGNATII OBITVS.

CAPVT XXIII.

SVCESSIT Marcello Paulus eo nomine quartus, qui cõ propter nonnullas interpositas offensiones acerrimus nostri ordinis inimicus fore putaretur, hominum opinionem longè sefellit. Nam & in Ignatium ipsum, cunctis admirantibus, perhonorificum sese præbuit; & Societatem multis rebus decorauit auxitque: & nostrorum hominum opera maximis in rebus Ecclesiæ plurimum vsus est: & de fundando collegio seu academia, quam in Vrbe Ignatius magnò reipublicæ Christianæ bono instituerat, serio cogitauit. Hunc Pontificem inter & Philippum Catholicum Regem exorto graui & periculoso bello, quod breui deinde compositum est; cuncta misceri, compleri armatis Vrbs, tympanorum ac tormentorum horrifico strepitu omnia personare; pacis artibus parum admodum loci esse. Quocirca Ignatius petrus temporum, & Societatis rebus vtrumque compositis, contemplandi studio secessit in villam, quam non longè ab æde sanctæ Balbinæ, ad Thermas Antonianas, in vsum præcipuè Romani Collegii, amicorum benignitate nuper exstruxerat. Ibi, vel rectorio noui operis malè acceptus, vel vrgente iam senio, lethalem

thalcam